

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 114.

Ljubljani, v četrtek 19. maja 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 18. maja.

Vojaška bolnišnica v Ljubljani in Radeški most.

V soboto, 14. t. m., so šli poslanci Kušar, Klun in Povše k vojnemu ministru, da mu izroče ponudbo ljubljanskega mestnega zastopa glede nakupa vojaške bolnišnice, za katero mesto ljubljansko ponuja 180.000 gld.

Najprej so šli k načelniku prezidijalne pisarne, generalu Pittreichu, rojenemu Ljubljančanu, čigar oče je svoje dni služboval v Ljubljani kot predsednik deželnega sodišča in ki se zaradi tega še zmirom zanima za Ljubljano. Obljubil je, da hoče reči, kolikor je odvisna od njega, najtopleje podpirati, da naj pa gg. poslanci tudi še sami stopijo k načelniku VIII. oddelka, ki ima dotično zadevo v svojih rokah.

Tudi ta jih je prijazno sprejel in jim z vojaško odkritosrčnostjo povedal, kako ta reč stoji. Vojno poveljništvo graško je poročalo ministerstvu, da so bolnišniška in oskrbovalniška poslopja v Ljubljani med najboljšimi, da zlasti zadnja vsestransko ustrezajo vsem potrebam in da vojaštvo nima nobenega uzroka, prodati dotična poslopja. Vendar pa je pripravljeno, ako mesto ljubljansko potrebuje dotične prostore, ž njim narediti nekako zameno in se umakniti odtod, ako mu odločijo kje drugje za bolnišnico in za provijantne potrebe primerna poslopja, ki bi na novo zidana stala okoli 306.000 goldinarjev.

Morda bi bilo mesto za zdaj zadovoljno samo z bolnišnico, katera se veliko lažje prestavi, kakor skladišča, ki imajo po zagotovitvi vojaške komande jako primerno lego. Sicer pa mora tudi še omenjati, da vojno ministerstvo s svojimi poslopji nima ničesar opraviti; ono le pové, kaj potrebuje, in finančno ministerstvo mu mora vse to preskrbeti in tudi pozneje oskrbovati njegova poslopja. Ako od mesta

Ljubljanskega ponudena cena ne bi zadostovala za nova poslopja in je finančni minister pripravljen dodati, kolikor bi primanjkovalo, vojna uprava proti temu nima ničesar ugovarjati.

Poslanci so poudarjali, da je treba vojaško bolnišnico iz zdravstvenih, pa tudi iz razširjevalnih ozirov postaviti iz mesta, da bi bilo pa pretrdo, od mesta zahtevati večjo ceno, kakor so dotična poslopja v istini vredna. Tudi bi bilo z njih prodajo morda še bolj ustrezno vladi, kakor pa mestu samemu.

Vlada bo morala zidati novo poštno poslopje, justično poslopje, spodnjo gimnazijo, in morda tudi novo deželno-vladno poslopje, če se deželni uradi preselijo v deželno hišo, kjer sedaj biva deželni predsednik. Ali mesto in vlada sta v veliki zadregi za primerne stavbene prostore. Ako se pa vojaška bolnišnica in skladišča premaknejo drugam, imeli bi najlepše in najprimernejše prostore za vsa omenjena vladna poslopja. Z bolnišnico samo bi bilo mesto komaj zadovoljno, ker bi ravno najlepši kos, namreč vogel, ostal neporabljen in bi provijantna poslopja zavirala prosti razvoj mesta.

Poslanci obrnejo se v tej zadevi tudi še do posameznih ministrov, ki so prizadeti pri tem vprašanju, da jih prosijo za njih posredovanje in pomoč, in najbrž bo treba reči na kak način sprožiti tudi še v prihodnji delegaciji.

Poslanca Klun in Povše porabila sto korak pri vojnem ministerstvu tudi v to, da sta načelniku prezidijalne pisarne, generalu Pittreichu, zahvalo izrekla za krepko podporo gledé radeškega mostu.

„Slovenec“ je že poročal, da je obljubila vlada za zgradbo omenjenega mostu donesek 30.000 gld. Da se je dosegla ta zdalna podpora, zahvaliti se je v prvi vrsti vojnemu ministerstvu, oziroma načelniku prezidijalne pisarne, ki si je bil izprosil od naših poslancev vsa potrebna pojasnila in je reč toplo priporočal notranjemu ministerstvu.

Naj pri tej priliki omenjam neke dogodbe iz časov zadnjih državnozborskih volitev. Kakor povsod, agitiralo se je zlasti še v radeškem okraju za kandidaturu okrajnega glavarja kočevskega in volilcem zlasti to poudarjalo, da jim dobi omenjeni glavar 12.000 gld. državne podpore za radeški most, ako ga volijo za svojega poslanca. Radeški volilci pa so se odločili za g. Povšeta in v svojem zaupanju niso bili osramoteni, ker jim ni izposloval samo 12.000, ampak 30.000 gld. državne podpore!

Poslanca Klun in Povše obrnila sta se pa tudi še na deželnega glavarja štajerskega, grofa Wurmbanda, in deželnega odbornika Karlona, ki sta ob enem državna poslanca, s prošnjo, da naj pri deželnem odboru štajerskem, oziroma deželnem zboru, izposlujeta primerno podporo za radeški most. Oba sta priznavala, da bo ta most velike koristi tudi za deželo Štajersko, in s častno besedo obljubila, reč z vsem svojim vplivom priporočati v deželnem zastopu in skrbeti, da jo reši v prihodnjem zasedanju. Druzega ni treba, kakor da se deželni odbor kranjski v tej zadevi o pravem času obrne do deželnega odbora štajerskega.

Slovenščina pri sodiščih.

Slovenski poslanci so vsled včeraj soglasno storjenega sklepa danes izročili naslednjo interpelacijo

do gospoda justičnega ministra, katero je sestavil dr. Ferjančič:

„Pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani vložila sta Ana K. in Anton Z. za mladoletnega Antona K. po dr. T. tožbo de praes 21. avgusta 1891, št. 7067, proti Martinu K. zaradi očetovstva v slovenskem jeziku. V tem jeziku so bili tudi vsi spisi, katera sta tožitelja vlagala v tej pravdi, in zapisnik ob inrotulaciji spisov. Toženec pa je vlagal nemške spise.

Inrotulacijski zapisnik se je rešil tako, da se je v pravdi izdal nemški „Beurtheil“ z dné 5. marca 1892, št. 1748.

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

XXVI.

Vlang je našel vojaške baterije na drugi obrambeni črti. Izmej dvajsetih vojakov, ki so bili pri možnarski bateriji, ostalo jih je samo osem.

Ob devetih zvečer se je s svojimi vojaki na parniku, napolnjenim z vojnimi topovi, konji in ranjenci prepeljal v Severno. Streljanja že ni bilo nikjer. Zvezde so, kakor prejšnjo noč, svetlo migljale na nebu; pa močan veter je gibal morje. Na prvi in drugi utrdbi se je prav pri tleh bliskalo, razpoki so pretresali zrak in osvetljevali nekake čudne predmete in kamne, ki so leteli v zrak. Nekaj se je svetilo okrog ladijedelnice in rudeč plamen se je lesketal v vodi. Most, napolnjen z ljudmi, je osvetljevalo baš z Nikolajevske baterije. Veliki plamen je stal, kakor nad vodo, na nosu Aleksandrovske baterije in osvetljeval od spodaj oblak dima, ki je stal nad njim, in kakor včeraj so tudi mirno bleščale luči na sovražnikovem brodovju. Sveži veter je zibal zaliv.

Pri žarnem svetu požarov videle so se jarbole naših vtaplajajočih se ladij, ki so vedno globokeje in globokeje se pogrezale v vodo. Govorjenja ni bilo slišati na krovu, samo mej ravnomernim šumenjem razrezanih valov se je slišalo rezgetanje in teptanje konj in pa stokanje ranjencev. Vlang, ki ves dan ni nič jedel, je vzel iz žepa kos kruha in ga jel grizti, pa kmalu se je spomnil Vladimira in začel jokati tako glasno, da so ga slišali vojaki.

„Vidiš, sam kruh je in sam joka naš Vlanga,“ rekel je Vasin.

„Čudno!“ rekel je drugi.

„Vidiš, naše vojašnice so tudi zažgali,“ nadaljeval je vzdihujoč. „Toliko je tam naših palo. Za nobeno ceno jih neso hoteli pustiti Francozom.“

„Da smo le mi že vsi odšli, hvala bodi Bogu,“ rekel je Vasin.

„Pa je vendar žalostno!“

„Kaj bode žalostno? Mari bode on tukaj še dolgo veselil? Bodeš videl, naši ga zopet preženó. Če je naših še toliko palo, ali vendar zopet zasedejo ta kraj, kakor gotovo je Bog svet in car velik. Mari mu naši kar tako pusté? Kaj če, pustili so mu prazne stene, utrdbe so razdrli... Svojo zastavo je res postavil na hribu, ali v mesto ne pride.“

„Le počakajte, bomo že obračunali z vami, le čakajte,“ končal je in obrnil se proti Francozom.

„Gotovo bodemo!“ rekel je drugi s prepričanjem.

Na sebastopoljskih utrdbah, kjer je toliko mesecev kipel nenavadno odločno življenje, kjer so se toliko mesecev videli junaki, katere je vedno menjala smrt, na mesto umirajočih prihajali so drugi, na teh utrdbah, ki so toliko mesecev vzbujale strah, sovraštvo in naposled zmago sovražnikov, že sedaj nikogar ni bilo.

Vsa je bilo mrtvo, divje in strašno, tiho pa še ni bilo, še vedno se je razruševalo. Po zemlji so ležali povsod polomljeni topniški vozovi čez ruska in francoska človeška trupla, težki bronasti topovi, s strašno silo vrženi v jame in do polovice zasuti s prstjo, bombe, kroglice, trupla, jame, ostanki kladarn in zopet molčeča trupla v sivih in modrih suknjah. Vse to so pogosto še stresali in z rudečim plamenom osvetljevali razpoki, ki so se še vedno nadaljevali.

Sovražniki so videli, da se je nekaj čudnega zgodilo v groznem Sebastopolju. Tresli so se zaradi teh razpokov in mrtvega molčanja na utrdbah. Verjeti neso mogli, da bi neomahljivi nasprotnik, ki se

Tožitelja sta sodniji vrnila ta „Beurtheil“ in prosila, da naj se jima izda in vroči v slovenskem jeziku. C. kr. deželna sodnija je to prošnjo odbila, češ, da je iz besedila ministerske odredbe z dne 8. aprila 1883, št. 4224, posneti, da je le tedaj izdajati razsodbe v slovenskem jeziku, ako se je pravda vršila izključno v slovenskem jeziku, kar pa v tem slučaju ni bilo.

Proti temu odloku vložil se je v slovenskem jeziku priziv do c. kr. višjega deželnega sodišča v Gradcu, ki je tožiteljema izročilo nemško odločbo z utemeljevanjem, da se je to zgodilo z ozirom na to, da je od uvedenja splošnega sodnega reda z dne 1. maja 1781 pri sodiščih na Kranjskem nemščina v deželi navadni jezik in da se morejo torej tudi sodniški odloki izdajati v tem jeziku, z ozirom na to, da doslej še ni izšla postavna določba, da bi se v onih slučajih, ko je bila sicer tožba vložena v slovenskem jeziku, pa se obravnava ni vršila izključno v slovenskem jeziku, morala razsodba izdati v slovenskem jeziku; dalje z ozirom na to, da se torej v tem slučaju rešilo v nemškem jeziku strinja z obstoječimi določbami.

Slovenski stranki se torej odreka slovenska razsodba, akoravno je tožba izročila v slovenskem jeziku in se tega jezika posluževala v vseh spisih, ki jih je vlagala.

Ne oziraje se na to, da bi se bila morala v tem slučaju po analogiji odlokov justičnega ministerstva n. pr. z dne 9. julija 1860, št. 10.340, (za višji deželni sodniji v Krakovem in Levovu) in z dne 19. aprila 1880 (za višji deželni sodišči v Pragi in Brnu), izdati slovenska razsodba, odlok justičnega ministerstva z dne 18. aprila 1882, št. 20.513 za višje deželno sodišče v Gradcu izreka nado, da bode razsvitljena sodnijska praksa gledé rabe jezika med več odprtimi poti našla in ukrenila po najboljšem.

V tem smislu izdajala so sodišča na Kranjskem svoje razsodbe prav do poslednjega časa v jeziku, v katerem je bila vložena tožba.

V protivju s to navado c. kr. deželno sodišče ljubljansko svoj odlok v tem slučaju opravičuje z ministersko odredbo z dne 8. aprila 1883, št. 4224, katera pa vravnava samo postopanje višjega deželnega sodišča v Gradcu, ki se pa mimogrede rečeno v novejšem času več ne zmeni za to, da bi se namreč strankam izdajale tudi slovenske razsodbe v slučajih, ki so tam naštet.

C. kr. višje deželno sodišče v Gradcu torej naravnost zanika, da bi bile od splošnjega sodnega reda z dne 1. maja 1781 naprej sploh izšle kake veljavne določbe gledé rabe slovenskega jezika pri sodiščih, in trdi, da je nemški jezik pri sodiščih na Kranjskem izključno v deželi navadni jezik.

Čudno je pa tudi to, da so po razsodbi višjega deželnega sodišča v Gradcu z dne 10. aprila 1889 št. 3941 prizivi zaradi rabe jezika nedopustni; v tej razsodbi je omenjeno sodišče tudi izreklo, da se dajo dotični, administrativnim potom izdani odloki pobijati, in zato v popolnem nasprotju z odredbo justičnega ministerstva z dne 18. aprila 1882 št. 20513 meritorično razsoja v jezikovnem vprašanju.

je po dnevu še tako silno in mirno branil, bil izginil. Molče, ne ganeč se in trepetajoč čakali so konca temne noči.

Sebastopoljska vojska se je, kakor morje v vetrovni mračni noči, zlivajoč in razlivajoč se in mirno trepetajoč z vso svojo maso, zibajoč se v zalivu po mostu in na Severni, počasi premikala proč od mesta, katero so 11 mesecev branili proti dvakrat močnejšemu sovražniku, katero je pa sedaj bilo zankazano zapustiti brez boja.

Neizrekljivo težak je bil za vsacega Rusa prvi vtis tega ukaza. Drugo čuvstvo je pa bil strah pred preganjanjem. Vojaki so se čutili brez varstva, ko so zapustili ta mesto, na katerih so se navadili bojevati se, boječe so se gnetli pri vходу na most, katerega je majal močen veter. Bajoneti so se zadrževali drug ob drugu, gnetli so se redni vojaki in opolčenci, stiskali so se pešci, prihajali častniki na konjih s povelji, jokali in prosili so prebivalci in častniški slugi s prtljago, katerih neso pustili. Ropotajoč s kolesi prihajalo je topništvo, ki je hitelo odpraviti se. Če tudi je vsak imel svoj opravke, vendar je vsak želel v srcu, da se le sam ohrani in hitro pride proč od tega strašnega mesta smrti.

Ker te razsodbe izvirajo menda iz mrznje proti rabi slovenskega jezika pri sodiščih, katera raba je pa čisto naravna in se bliža določbam člena 19. temeljnega državnega zakona, in ker bi utegnile te razsodbe celo odpraviti sedanje pičlo rabo slovenskega jezika, podpisani vprašajo prevzvišenega gospoda justičnega ministra:

1. So njegovi prevzvišenosti znane gori omenjene razsodbe c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani in višjega deželnega sodišča v Gradcu.

2. Ali hoče Njega prevzvišenost kolikor mogoče nujno potrebno ukreniti, da se te razsodbe ne smejo smatrati kot nekako vodilo za druge slučaje;

3. ali hoče gospod minister sploh izdati take odredbe, da bode slovenskemu jeziku pri vseh sodiščih, kjer prebivajo Slovenci, zagotovljena neovirana poraba v smislu člena 19. temeljnega državnega zakona z dne 21. decembra 1867 Drž. Zak. št. 142?

Sledé podpisi.

Istrske zadeve

bile so danes zopet na dnevnem redu. Ministerski predsednik grof Taaffe odgovarjal je namreč na neko interpelacijo poslanca Spinčiča, v kateri se je pritoževal, da so Italijani natepli več hrvatskih in slovenskih fantov v Višnjanu in da ima hrvatsko in slovensko prebivalstvo sploh dosti prestajati pred njimi. Minister je rekel, da je sedelo več hrvatskih fantov v neki krčmi v Višnjanu in prepevalo hrvatske pesmi. Bilo je pa tudi nekaj Italijanov tam, ki so se posmehovali njihovemu petju, in ker so bili duhovi vsled državnozbornih volitev zelo razburjeni, pričel se je med njimi navaden pretep, vsled katerega je bilo treba redarstvo klicati na pomoč. Nekaj hrvatskih fantov je odšlo domov, nekaj jih je ostalo v privatnih stanovanjih, kjer jih pa redarstvo ni iskalo. Pregledalo je marveč le gostilnične prostore, in jih potem zaprlo. Zaradi gori omenjenega pretepa bilo je pri sodišču zatoženih več fantov obeh strank in nekaj med njimi tudi obsojenih, zato se ministru ne zdi potrebno zaradi večjega varstva hrvatskega in slovenskega prebivalstva kaj posebnega ukrepati.

Minister je danes odgovarjal pa še na neko drugo istersko interpelacijo, v kateri je italijanski poslanec Bartoli dolžil okrajnega glavarja v Poreču, da se je pri državnozbornih volitvah vedel jako strankarsko, da je ovire delal italijanskim volilcem in jim zabranil vsakatero agitacijo. Duhovnika v Kanfanaru pa sta smela slobodno agitirati za hrvatsko stranko. Minister je odgovarjal, da je reč natančno preiskoval in našel, da so omenjene pritožbe neopravičene; okrajni glavar je ravnal čisto postavno in nepristransko zato mora minister z vso odločnostjo zavračati dotično sumničenje. Tudi kanfanarska duhovnika nista storila nič napačnega; 80letni župnik šel je še-le ob 11. uri k volitvi in se po oddanem glasu takoj vrnil domov, kapelan pa je bil kot volilec v volilni sobi, kjer je delal svoje zapiske.

Kakor se je današnja seja pričela s poslancem Spinčičem, ima se tudi končati. Pravijo namreč, da hoče dr. Lueger tudi danes sprožiti znani predlog, da naj se na dnevni red postavi predlog dr. Pacaka, kateri je včeraj propadel z 81 glasovi proti

To željo je gojil tudi smrtno ranjen vojak, ki je ležal med petsto drugimi takimi ranjenci na kamnitih tleh Pavlovskega obrežja in smrti prosil Boga, opolčenec, ki je z vsemi silami prodiral v gosto tolpo, da naredi pot generalu na konju, general, ki je vrejeval prehod vojakov in zadrževal njih naglost, pomorščak, ki je prišel v premikajoči se batalijon in katerega so vojaki tako stiskali od vseh strani, da skoro dihati ni mogel, ranjen častnik, katerega so na nosilnicah nesli štirje vojaki, a so ga morali pri Nikolajevski bateriji položiti na tla, ker neso zaradi gneče mogli naprej, topničar, ki je 16 let služil pri svojem topu in ni mogel razumeti povelja načelstva, ko je s pomočjo tovarišev spravljal top po strmih bregu k zalivu, pa tudi mornarji, ki so ravnokar zavrtali ladije in so veslali na plavih od njih. Prišedši na ono stran mostu je vsak odkril in prekrizal se. Poleg tega čuvstva je pa bilo še drugo, težko, bolj globoko čuvstvo, to čuvstvo je bilo podobno kesanju, sramoti in jezi. Vsak vojak je pogledal od Severne sèm še enkrat na ostavljeni Sebastopolj, z neizrekljivim gorjem v srcu vzdihnil in grozil sovražnikom.

73. Če bi se bili naši ljudje le malo bolj zanimali za to stvar, bil bi dr. Luegerjev nasvet obveljal že včeraj; ali mnogi poslanci, ki bi bili sicer glasovali sanj, med njimi celo dr. Laginja, sedeli so v bralni sobi, ne da bi se bili brigali za to, kar se godi v abornici. In taki možje hočejo slovenskim poslancom očitati, da se premalo potožajo za Spinčičevo stvar!

Naj pri tej priliki opotarjam na pojasnilo, ki ga je je slovenski poslanec objavil v „Slovenskem Narodu“ dne 14. t. m. Dotičnega članka ni pisal noben slovenski poslanec, marveč vsi odločno oporekajo trditvi, da bi bili kdaj molče vtaknili kako razžaljenje. „Narodov“ porok trdi, da je g. Spinčič to sam povedal v Opatiji. Ali poslanec Spinčič zagotavlja, da on tega v Opatiji ni govoril, ampak da je to pristavil poročevalec sam. On je pač rekel, da je osorni odgovor ministra Gauča na govor poslanca Kluna v njem rodil misel, izstopiti iz konservativnega kluna, da je pa naravnost pohvalno omenjal izvrstnega odgovora, ki ga je dal poslanec Šuklje v imenu slovenskih poslancev ministru Gauču. Očitaje, da so slovenski poslanci molče pogoltnili omenjeno razžaljenje, je torej od dotičnega poročevalca izmišljeno sumničenje, zato bi bilo prav, da s svojim imenom stopi na dan in prevzame odgovornost za svojo trditve.

Dunajske prometne naprave.

Po dopolnilni volitvi v davkarski odsek, v katerega je bil namesto Vošnjaka izvoljen poslanec Robič, nadaljevala se je razprava o dunajskih prometnih napravah, ki se je danes dovršila.

Po večerajšnjem načelnem glasovanju se kaže v zbornici le malo zanimanja za posamezne točke.

Danes so govorili večidel dunajski poslanci Sommaruga, Lueger in Schneider, ki je rekel, da bo prišel enkrat čas, ko bodo pograbili židovsko premoženje, kakor so bili nekdanj pograbili cerkveno in plemenitaško. — Spinčičeva zadeva ni prišla na vrsto. Ob pol 5. uri bila je seja končana; prihodnja bo v soboto 21. t. m.

Iz odsekov

mi je poročati, da je bil v permanentnem odseku za kazenski zakon kot načelnik izvoljen dr. Weeber, kot njegov namestnik dr. Fanderlik, kot zapisnikarji pa dr. Levicki, dr. Pergelt in Nedela. Kot poročevalci so bili izbrani dr. Kopp, dr. grof Paninski in dr. Ferjančič.

Političn pregled.

V Ljubljani, 19. maja.

Notranje dežele.

Češkonemška sprava. „Vaterland“ dokazuje, da se razdelitev okrajev v smislu dunajskih dogovorov več ne dá doseči, ko Rieger ni naznanil zaupnikov v komisijo pri praškem nadsodišču. Sedaj bi morala vlada z novo naredbo imenovati kakega odličnega Mladočeha, da določi češka zaupnika, ali bi ju pa morala sama izbrati. Tak mladočeški veljak bi se sedaj ne dobil, moža, katera bi pa imenovala vlada, bi pa ne bila več zaupnika češkega naroda. Zatorej se morajo Nemci in vlada sprijazniti z mislijo, da je sprava odložena. Če se razmere premené, še le potem jo bode mogoče nadaljevati.

Mladočehi. V Henrikovem Gradcu je bil te dni shod Mladočehov, na katerem so močno zabavljali proti ministru Schönbornu in slavo peli mladočeški politiki. Pomenljivo je pa, kar je na tem shodu izrekel Mladočeh Gičinsky. Mladočehi ne bodo drugače zmagali, kakor da jih podpirajo vsi avstrijski Slovani. Škoda, da tako dolgo tega Mladočehi neso spoznali, in da se glavni vođe Mladočehov še vedno zanašajo edino le na lastne moči in odbijajo od sebe Staročeha in češke veleposestnike, da ne govorimo o Poljaki. Če hočejo Mladočehi, da jih bodo podpirali vsi avstrijski Slovani, morali bodo svojo politiko tako vravnati, da bode vsem avstrijskim Slovanom v korist. Ne smejo povsod imeti pred očmi le interese Čehov v češki kraljevini. Popustiti pa morajo pretirano rusofilsko politiko, ker drugače jih Poljaki nikdar ne bodo podpirali. Za glavno točko svojega programa naj pa proglase narodno enakopravnost, pa bodo videli, da se bodo kmalu jeli zbirati okrog njih drugi avstrijski Slovani. Dokler se bodo držali sedanje politike, ostali bodo osamljeni.

Ogersko. Učni minister grof Csaky je v liberalnem klubu naznanil, da so se pogajanja z rimsko kurijo o naznanilih inoverskih krstov razbila. Položaj se je poostрил, ker duhovščina več ne zahteva, da se prekliče ministerski izkaz o tej stvari. temveč naj se premeni 53. član zakona iz 1868. leta.

Minister se je odločno izrekel proti premembi tega zakona. Ko bi se v parlamentu stavil kak tak predlog, bode se mu uprl. Vlada si bode s tem pomagala iz zadrege, da duhovščini odvzame vodstvo matrik o mešanih zakonih in je izroči upravnim oblastvom. — Bode pa li to sredstvo pomagalo, bomo videli. V zbornici se bode najbrž predlagala prememba omenjenega zakonskega člana. Pri dotični razpravi pa pridejo mnogi vladni pristaši v največje zadrege, ker so se pred volilci zavezali, da bodo glasovali za dotično premembo. Tako se boče mej vladno stranko napravil razpor, ki se morda ne bode dal lahko poravnati.

Vnanje države.

Francija. Jedva ste se sešli zbornici, že se govori o ministerski krizi. Poslanei nese nič kaj zadovoljni z vlado, mej ministri je pa razkol. V ministerstvu so tri stranke. Veselje vsled ugodnega izida občinskih volitev je mej republikanci že minolo. Mnoge republikance že sedaj muči skrb, da prebivalstvo že vedno bolj ravnodušno postaja. Nad poldrugi milijon volilcev ni volilo. Ti volilci najbrž neso prav zadovoljni s sedanjimi razmerami. Mnogi poslanci sklepajo, da prebivalstvo ni zadovoljno s sedanjo vlado, ki v mnogih ozirih premalo stori. Zatorej je najbolje, da se vlada vrže. Ministersko krizo je zatorej pričakovati, predno pojdeti zbornici na jesenske počitnice.

Nemčija. Poslednji čas je bilo mnogo čitati po raznih listih, da se pripravljajo sporazumljenja mej cesarjem in knezom Bismarckom. Trdilo se je, da Bismarck ne zahteva družega, kakor da njegov starejši sin dobi mesto veleposlanika. Bismarckovo hamburško glasilo pa na to odgovarja, da kaj takega morejo govoriti le ljudje, ki ne vedo, zakaj je odstopil Bismarck. Ko bi grof Herbert Bismarck zares želel, postati veleposlanik, bi že davno bil. Ko je njegov oče šel v pokoj, so se od visoke strani jako prizadevali, da bi sina obdržali v službi, radi bi mu bili dali tudi kako veleposlaništvo. On pa ni maral dobivati instrukcij od neskušnega naslednika svojega očeta in jih tudi danes ne mara. Sporazumljenja mej knezom Bismarckom in cesarjem torej ni pričakovati.

Južna Amerika. V Venezueli vstaja še ni končana. Vstaši so nedavno se polastili mesta Bolivar. General Rodil je je zopet vzel vstašem in šest častnikov obsodil na smrt. Njegovi vojaki so se pa zaradi tega spustili proti njemu, umorili ga in pridružili se vstašem. Tako je mesto Bolivar zopet prišlo vstašem v roke. — V Braziliji se pa vlada nadeja, da bode kongres potrdil vse njegove ukrepe. Javno mnenje je baje za vlado. Prebivalstvo je povsod mirno. Seveda tako se glasé le vladna poročila, na katera se pa ni dosti zanašati. Saj se je tudi nedavno poročalo, da je vstaja v Venezueli končana, ali sedaj pa izvemo, da so vstaši vzeli mesto.

Izvirni dopisi.

Iz Škofje Loke, 18. maja. Da je Škofja Loka starodavno mesto, takoj se prepričaš, ako ogleduješ hiše na zgornjem ali spodnjem trgu; zdi se ti, da si kje gori na Bavarskem, v Nürnbergu. Z mnogimi posebnostimi se mesto sicer ne more ponášati; vendar Hribee ali Kalvarijo občuduje vsak tujec, ker ta cerkveja je kras vsej okolici. Grad je nekoliko lepote zgubil, odkar je starodavni stolp podrt; a visoko obokani kapucinski most še vedno pozornost ná-se obrača. Že Valvazor ima njegovo podobo ter pripoveduje, da so takrat dečki pri kopanju z mostu v vodo skakali; enemu frižinskih škofov se je baje konj na mostu splašil, vrgel ga čez most, da je revež v Sori utonil.

Do leta 1888 je bil kapucinski most jako ozek; nevarno je bilo hoditi po njem, kajti promet z vozmi je ondi prav živahen. V imenovanem letu ga je mesto razširilo; sedaj je prostoren, ima lepo, okusno narejeno zeleno ograjo ter je mestu v ozaljšanje. Prenovljeni most je 12. avgusta 1888 ranjki župnik B. Šoklič blagoslovil in 30. novembra so ga z najvišjim dovoljenjem imenovali „most Frana Josipa I.“ Ljudstvo ga pa še vedno imenuje „kapucinski most“.

A na mostu je nekaj manjkalo. Pred razširjenjem je bila namreč sredi mosta v slabi leseni kapelici podoba sv. Janeza Nep. Mestjani so koj sklenili, da na prenovljenem krasnem mostu mora stati nova lepa podoba sv. Janeza. Koj se je ustanovil odbor, ki je nabiral doneske. Posebno vnet je bil g. Murgel in družina gosp. Janeza Hafnerja. V preteklem letu pa se je mestni g. župnik Ivan Tomažič poprijel te zadeve z njemu lastno gorečnostjo in res, — sv. Janez Nep. že krasi kapucinski most.

Delo je prav mojstersko ter dela vso čast gosp. podobarju Grošeljau iz Sele, ki je model naredil, in gospodu Tratniku v Ljubljani, ki je kip vliil in izdelal. Tudi železna svetilnika ob straneh pričata, da je g. Jakob Gašperin v svoji stroki jako spreten mojster. Kako lepo bi se podala enaka podoba slovanskega svetnika na enem ljubljanskih mostov.

V nedeljo 15. t. m. je bila podoba blagoslovljena. Po slovesni sv. maši v mestni farni cerkvi je šla procesija na krasno okrašeni most; tu je prečast. gosp. dekan Matej Kozuh, spremljan od mestnega gospoda župnika in gospoda kapelana, nunskega gospoda očeta in gospoda kateheta ter kapucinskega p. gvardijana kip blagoslovil med gromenjem topičev, ter je potem mnogobrojnemu ljudstvu v jako spodbudni pridigi pojasnil pomen podobe. Po zahvalni pesmi se je mestni gosp. župnik Tomažič z mogočno donečim glasom zahvalil Ločanom za njih darežljivost, je povdarjal, da Loka je katoliška, verna, da taka hoče tudi ostati, ter je slovesno kip izročil mestu v last in v varstvo. Mestni župan gosp. V. Sušnik je s kratkimi besedami kip sprejel. Gospod mestni župnik je zbranemu ljudstvu prebral tudi spomenico, katero so vložili pod podobo.

Ako še omenim, da se je požarna straža slovesnosti vdeležila in da so pevci lepo peli pesem sv. Janezu Nep. v čast in k sklepu: „Ako gospod ne zida . . .“, povedal sem vse o tej prelepi in spodbudni slovesnosti, katera bo Ločanom ostala dolgo v prijetnem spominu.

Kakor čujem, je ostalo za podobo še 130 gld. dolga; vse skupaj stane nad 700 gld. Brez dvoma bodo radodarni Ločani 130 gld. kmalu skupaj imeli, da se bo dolg poravnal. Morebiti celo te vrstice pripomorejo, da še kdo kaj podari svetemu Janezu Nep. v čast.

S Pohorja, 15. maja. (Zlata veljava.) Pred par tedni poslal je g. Schlesinger, poslanec VIII. dunajskega okraja občinam neki poziv, naj se izrečejo za ali proti zlati veljavi. Kazal je, koliko bode država s tem globokeje zabredla v dolgove, kapitalisti in židje pa bodo zraven imeli dobiček. Slednjič je prosil, naj se občinski odbor o tem posvetuje in sklep raznani njemu, ali pa svojemu poslancu. To kaže, da se misli gosp. državni poslanec v državnem zboru sklicevati tudi na izjave občin, oziroma priprostega ljudstva, kadar se bo obravnavalo o tem predlogu. Hvaležni smo g. Schlesingerju, da nas je opozoril na to, celo zadevo smo pa izročili našemu g. poslancu Robiču s prošnjo, naj on naše mnenje v državnem zboru izreče. Po časnikihi smo se nekoliko poučili in spoznali, kako važen je ta korak naše vlade, ob enem pa tudi nevaren, zato smo se pa tudi izrekli zoper zlato veljavo. Najbrž da bodo šli preko glasov naših poslancev in izjav ter sklenili omenjeno vravnavo valute, ali mi homo imeli vsaj zavest, da smo storili svoje in odgovornost naj prevzamejo oni, ki se toliko poganjajo za to.

Pri tej priliki smo tudi spoznali, kako važno je, če kmet čita časopise, posebno pa še župan. Dostikrat se apelira nanj, naj izreče svoje mnenje o tej ali oni zadevi; kako bi drugače pravo vedel, ako se ne pouči iz časopisov, da bo o resnici prav podušen in bo njegovo prepričanje pravo z ozirom na vero, narod in gospodarstvo.

Poborski.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. maja.

(Trgovska in obrtniška zbornica) ima dné 20. maja t. l. ob 2. uri popoldne v mestni dvorani sejo. Na dnevnem redu so naslednje stvari: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o načrtu zakona gledé naprav, katere bi pospeševale sporazumljenje delodajalcev in delavcev. 3. Odgovor na vprašanja za enketo, katero je obrtni odsek avstrijske poslaniške zbornice sklical o gorenjem načrtu zakona. 4. Poročilo gledé udeležitve razstave v Čikagu. 5. Poročilo o pomnožitvi semnjev v Smartnem pri Litiji. 6. Poročilo o uvedbi transportnega davka v Avstriji. 7. Prošnje za podelitev ustanov obiskovalcem c. kr. strokovnih šol v Ljubljani. 8. Zbornični račun za leto 1891. 9. Pravila bolniške blagajne čevljarjev v Ljubljani. 10. Poročilo gledé odprave krajevnih časov in njih nadomeščenje s srednjeevropskim časom za vse namene javnega in meščanskega življenja. 11. Poročilo gledé uredbe uradnega preiskavanja pokladnic, katere se prodajejo kot varne proti ognju.

(Upravni odbor „Narodnega Doma“) je imel preteklo soboto redno sejo, v kateri je med drugim sklenil, da se ima letošnji občni zbor vršiti v četrtek pred binkoštnimi prazniki, to je dné 2. junija. Vse natančneje o tem zboru o svojem času po posebnih vabilih. Za danes opozorimo le na zbor sam, ker se bo na njem končno razpravljalo o zgradbi

„Narodnega Doma“. Z ozirom na važnost tega predmeta želeli bi bilo prav obile udeležbe od strani društvenikov, kakor tudi živahnega pristopanja novih članov: deležnikov in darovalcev.

(Veselico na korist „Narodnemu Domu“) priredi na Koslerjevem vrtu prihodnjo nedeljo, dné 22. t. m., delavsko pevsko društvo „Slavec“. Program je zelo raznovrsten in obeta veliko zabave. Upravni odbor društva „Narodni Dom“ beleži z zahvalo to prijateljsko naklonjenost društva „Slavec“ in si smatra v svojo prijetno dolžnost, da opozori rodoljubno slovensko občinstvo na to veselico, želeč, naj bi se je v prav mnogobrojnem številu udeležilo ter tako dejansko pokazalo, da vé dostojno ceniti zasluge društva „Slavec“ in pa zares živo potrebo „Narodnega Doma“.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je došlo naslednje oveselilno pismo: „Pošiljam priloženih 28 gld. v gotovini in hranilno knjigo mestne hranilnice v Ljubljani za 72 gld., skupaj torej 100 gld. za družbo sv. Cirila in Metoda s prošnjo, da se litijske in šmartinske Slovenke vpišejo kot pokroviteljice, katere bo zastopala gospa Marija Zore, soproga šmartinskega župana. Pri nabiru tega stotaka imajo največ zasluge gospe in gospice: Josipina Bartel, Kristina in Minka Demšar, Franja Griljc, Ivana Knaflič, Nežika Lenčak, Ana in Rosa Lušin, Egida Orožen, Josipina Šot, Milivoja Vončina, Milivoja Watzak in Marija Zore, ki vsak mesec vplačujejo za družbo sv. Cirila in Metoda in so vrh tega tudi o priliki smrti gospoda L. Tura — brata občespštovane in priljubljene gospe Svetčeve — namesto venca darovale družbi po 1 gld., skupaj 13 gld.; domorodna gospica je vsled steklega izida neke prepirne reči darovala 5 gld. — Z odličnim spoštovanjem Ljudmila Roblek.“ — Ko radostno in hvaležno oznanjamo slovenskemu svetu ta veliki dar malega litijsko-šmartinskega ozemlja, javljamo, da so ž njim postale ondote častite Slovenke že v tretje pokroviteljice družbi sv. Cirila in Metoda. — Razven naše že tu znane tretje in najmlajše pokroviteljice-zastopnice pokroviteljuje namreč prva častita gospa Tereza Svetčeva in druga gospica Ljudmila Roblekova. — Družbin podpredsednik g. Svetec je donesle iz Litije seboj k vodstveni seji 11. maja strelca-nabiralca, ki ga je daroval naši družbi. Naš g. denarničar je z zahvalo prevzel to jako umestno darilo in je izročil ljubljanski čitalnici. Strelcu-nabiralcu želimo v Ljubljani velikega denarnega prospeha, litijskim domorodkinjam in domorodcem pa kličemo Slava!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(„Pro domo.“) Zaradi mnogega nujnejšega gradiva smo morali zopet danes izpustiti nadaljevanje člankov pod naslovom „Radikalna demonstracija“ in več dopisov.

(Iz mestnega zbora ljubljanskega.) [Konec.] Podžupan Petričič poroča v imenu finančnega odseka v povabilu drž. poslanca Jos. Schlesingerja, naj se mestna občina pridruži protestu zoper vpljavo zlate valute, ter predlaga, naj se o tem preide na dnevni red, kar se zgodi brez debate. Svetovalec dr. Starè poroča o ponudbi g. Hauptmana gledé odstopa sveta za uravnavo Resljeve in sv. Petra ceste. Ker g. Hauptman zahteva 11.000 gld. in bi torej ob Resljevi cesti veljal kvadratni seženj 90 gld., na sv. Petra cesti pa do 200 gld., se ponudba odkloni. Dr. Starè dalje poroča o podaljšanju nove Tržaške ceste ob Vollheimovi vili čez Lattermannov drevored ob progi južne železnice do Marije Terezije ceste. Troški so proračunjeni na 14.396 gld. Ker je bilo že v proračunu 12.000 gld., dovoli se še 2396 gld. Dalje je sklenil mestni zastop kupiti nekaj Zenkerjevega vrta za 200 gld., za regulovanje Tržaške ceste poleg Paichlove hiše dovoliti 100 gld. za železno ograjo z vrati, če g. Paichl in kranjska stavbena družba dasta tudi po 100 gld. Nato so bila potrjena poročila o troških za zdravila mestnim ubožcem l. 1891 in o raznih šolskih stvarih. Hiralnici se dovoli 3000 kub. metrov vode iz mestnega vodovoda za payšalno letno pristojbino 200 gl., večja poraba se bode zaračunila po 8 kr. kub. meter. Pri tej priliki nasvetuje svetovalec Valentinčič, naj se zasuje vodnjak pred hiralnico. Marijanišču se je vodovodna pristojbina znižala na 8 kr. kub. meter. Župan še omeni, da se je reorganizacija mestnih uradov že pričela in je že narejen proračun za brv čez Gruberjev kanal. — V tajni seji je občinski svet sklenil ustanoviti pri mestni hranilnici poleg službe kontrolorjeve še službe: tajnika z letno plačo 1400 gld., blagajnika

z letno plačo 800 gld. in kancelista z letno plačo 600 gld. Mesto tajnika je dobil dosedanji blagajnik g. Avg. Endlicher, mesto blagajnika dosedanji praktikant g. Ivan Kranjec, in mesto kancelista g. Jos. Kuralt. Kontrolor ostane g. A. Trstenjak.

(Stajerski deželni odbor) je dobil dovoljenje za lokalno železnico Poličane-Konjice.

(Akad. društvo „Slovenija“) priredi 21. maja svojo drugo redno odborovo sejo v letnem tečaju 1892, obsežajočo sledečo vsebino: a) Čitanje zapisnika; b) poročilo odborovo; c) berilo: „O naraščanju in potrebi slovenske inteligence“, čita stud. iur. — —; d) volitve treh revizorjev in jednega namestnika; e) slučajnosti. — Lokal: Kastnerjeva restavracija „pri magistratu“. K obilni udeležbi vabi ODBOR.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 8. do 14. maja: Rojenih 16, umrlo 16 oseb. Med mrtvimi 6 tujcev, 8 v zavodih. Zbolelo je 5 oseb.

(Nesreča.) Dne 16. t. m. je posestnik Josip Vovk z Viča peljal gnoja na njivo, na voz je posadil 5letnega sinka. Otrok pa pade z voza pod kolesa ter na mestu umrje.

Kamnoseško delavnico otvoril je dne 15. t. m. g. Ignacij Čamernik na sv. Petra nasipu št. 33 poleg mesarskega mosta. Cenj. svoje naročnike opozarjamo na priporočilno pismo domačega obrtnika, ki je priloženo današnjemu listu.

Telegrami.

Budimpešta, 19. maja. Eötvös stavi nasvet, naj se general Klapka pokoplje na državne troške, pogreba naj se udeleži časten oddelek ogerskih domobrancev ter se Klapki postavi spomenik na deželne troške. Ministerski predsednik se sklicuje na prejšnje sklepe ter zavrne očitane nesposljlivosti; dalje pravi, da o vdeležbi domobrancev zbornica ne more sklepati, in nasvetuje, naj se pre-

ide na dnevni red. Ta predlog je obveljal s 94 proti 83 glasovom med groznim krikom.

Kolonija, 19. maja. „Köln. Zeitung“ se poroča iz Peterburga: Pri otvorjenju zoološkega vrta so pijani dijaki naredili velik škandal; pričeli so razbijati, ker se ni igrala marseljeza. Policija je zaprla kolovodje, časniki oestro obsojajo vedenje dijakov.

Pariz, 18. maja. V zbornici je bila navetovana pokojnina za ženo Verryjevo 1200 in za hčer 800 frankov. — Sotoženca Ravacholova Béala in dekle Soubère sta bila sinoči iz Pariza prepeljana v St. Etienne.

Novi York, 18. maja. Iz St. Louisa se poroča o veliki povodnji; 400 štirj. milj je pod vodo, 1500 družin je moralo bežati.

Tuji.

17. maja.

Pri **Maliču:** pl. Guggenthal z rodbino: Max, uradnik, s soprogo; Nandritzki; Grünwald, potovalec; Schwarz, Fischer, Schacherl, Orešnik, Stehler, Philip, Janeba, Hausner, trgovci, z Dunaja. — Bürger Jospina in Marija iz Celovca. — Moser, stotnik, iz Kamnika. — Felle, trgovec, iz Gradca. — Nardelli, Rhode s soprogo, Gels, trgovci, iz Trsta. — Pereles, potovalec, in Mühlstein, trgovec, iz Prage. — Kleinfellner, trgovec, z Bavorskega. — Berghofer, trgovec, s soprogo, z Reke. — Pogorelec iz Kranja. — Anesi iz Tridenta. — Moskowitz iz Krakovega. — Gantar, župnik, iz Kočevja. — pl. Oberaigner s Snežnika. — Wenedikter, poročnik v pok., iz Kočevja.

Pri **Sonu:** Franz, Steiner, Frankl, Schmidt, Bontadi, trgovci; Wagen, Stein, Walter, Guttman, Neuman, Sommer, z Dunaja. — Leder, višji nadzornik; Bernes, potovalec, iz Gradca. — Veneziani, potovalec, iz Trsta. — Glück iz Prage. — Bernfeld, podjetnik, iz Lvova. — Pirnek iz Starega Trga. — Brulec iz Vel. Doline. — Ovin, graščinski oskrbnik, iz Kranja. — Gomilšek iz Kočevja. — Hein z Reke. — Arko, trgovec, iz Zagreba. — Segala, trgovec, z Rakeka. — Havas, trgovec, iz Vel. Kaniže.

Pri **avstrijskem caru:** Jedlička iz Jesenic. — Brunel, zidar, z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru:** Grassmuth, zasebnica, s hčerjo, iz Gradca. — Kanobel iz Celj. — Celestina iz Lesec. — Strauss, podjetnik, z Reke.

Pri **bavarskem dvoru:** Röthel s soprogo iz Kočevja. — Kušar, paznik, s Sežane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
		razkoma v mm	toploma po Celsiusu			
7. u. jut.		731.2	13.4	sl. zapad	oblačno	33.30
18. 2. u. pop.		730.9	11.6	sl. vzh.	dež	dež
9. u. zveč.		732.9	10.0			

Srednja temperatura 11.7°, za 2.7° nad normalom

POZOR!

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da ima na prodajo raznovrstne **zaboje** in **sodčke** za prevažanje raznega blaga ter **škaflice** za črnilo čevljev in razpošiljanje lekarnarskega blaga itd., po vseh vzorcih. Priporoča se torej ta domači lesni obrt v obilno naročbo. Naročila sprejema 256 3—1

G. J. Sedej,

liška Vas štev. 28, pošta Studenec pri Ljubljani.

258 1

Vsegamogočni Bog je včeraj ob 3 poludne poklical v boljše življenje mojo ljubo sestro

Katarino Merčun,

v 56 letu njene starosti, v dolgotrajni hudi boleznici večkrat prevedeno s sv. zakramenti.

Pogreb bode jutri v petek jutraj v Dobu.

Predrago rajno go. duhovnim sobratom in tovarišim katerih mnogi so jo osebno poznali, priporočam v molitev in blag, pošten spomin

V Ljubljani, dne 19. maja 1892.

Žalujoči brat

Rok Merčun,
nunški katehet.

Umrli:

16. maja, Barbara Kovačič, delavka, 24 let, Emonska cesta 10, tuberkuloza.
17. maja, Gregor Malič, delavec, 51 let, Hovca 15, oslajenje vsled mrtvouda. — M. Valburga Gaurig, uršulinka, 54 let, Kongresni trg 17, vsled raka v želodcu. — Barbara Pivk, gostija, 57 let, na Stolbi 6, vitum cordis.

VABILO

IV. rednemu občnemu zboru „Posojilnice v Ribnici“,

ki se boče vrši

dne 22. maja 1892 ob 4. uri popoldne
v združni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnštva za leto 1891.
2. Volitev načelnštva za leto 1892.
3. Slučajni predlogi.

V RIBNICI, dne 16. maja 1892.

254 1

Načelnštvo.

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(29) 35

V prodajalnici

Andr. Druškoviča
v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

— najboljša modrobela poste-
— klenjena ploščevinasta

— **kuhinjska posoda**

Tu dobiva se tudi vsakovrstno **hišno**
in **kuhinjsko orodje** po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospodinjam,
prečast. duhovščini, gostilničarjem, pred-
stojništvom bolnišnic itd. najboljša pri-
lika svojo hišno in kuhinjsko orodje po
ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste
od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Dunajska borza.

Dne 19. maja.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 70 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	112 " 60 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 90 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	987 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	817 " 75 "
London, 10 funtov strl.	119 " 70 "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 51 "
Cesarski cekini	5 " 66 "
Nemških mark 100	58 " 57 1/2 "

Dne 18. maja.

Ogerska zlata renta 4%	100 gld. 15 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 60 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " 70 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " 30 "
Kreditne srečke, 100 gld.	187 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " 70 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2880 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	83 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 26 "
Laških lir 100	45 " — "

MERCUR menjarnična delniška
družba na Dunaju,
I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

— Razna naročila izvrše se najtočneje. —

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

150.000 goldinarjev

se more dobiti z jedno

promeso 1864. leta.

Cela 4 1/2 gld., polovična 2 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

— Žrebanje že dne 1. junija. —